

Évközi 19. Vasárnap C

A hit szilárd bizalom abban, amit remélünk, meggyőződés arról, amit nem látunk. (Zsid 11,1)

Olvasmány

Bölcsesség 18,6-9

Az Egyiptomból való kivonulás éjszakája nem érte váratlanul atyáinkat, mert hittek, Uram, a te esküvel megerősített ígéreteidnek. Így bátran néztek az események elébe. Bizalommal várta néped az igazak szabadulását és a gonosz ellenség vesztét.

Amivel ugyanis az ellenséget sújtottad, azzal minket felmagasztaltál, amikor hívtál bennünket. Mert titokban áldozták fel a bárányt a dicső atyák buzgó fiai, és egy szívvel-lélekkel kötelezték el magukat az isteni törvénynek, hogy szent őseink egyformán osztoznak a közös javakban és a közös veszélyekben, s már előre rázendítettek az atyák hálaénekeire.

Szentlecke

rövidebb forma: Zsidókhöz 11,1-2.8-12

Testvéreim! A hit szilárd bizalom abban, amit remélünk, meggyőződés arról, amit nem látunk. Őseink ebből merítettek bizonyosságot.

Ábrahám hitből engedelmeskedett a hívásnak, hogy költözzék arra a vidékre, amelyet örökségül kellett kapnia. Elindult anélkül, hogy tudta volna, hová megy.

Hittel telepedett le az ígért földjén, idegen országban. Sátorban lakott Izsákkal és Jákobbal, akik ugyanazt az ígéretet örökölték. Várta ugyanis azt a szilárd alapokon nyugvó várost, amelyet majd az Isten tervez és épít.

Sára is a hitében kapta az erőt, hogy előrehaladott kora ellenére anya lehessen, mert hűségeseznek tartotta azt, aki az ígéretet tette. Ezért ettől az egytől, noha már nem volt fiatal, annyian származnak, mint az égen a csillag vagy mint a tengerpart megszámlálhatatlan fövénye.

Evangélium

rövidebb forma: Lukács 12,35-40

Abban az időben Jézus így szólt tanítványaihoz: "Csípőtök legyen felövezve, kezetekben pedig égő gyertya legyen. Hasonlítsatok az olyan emberekhez, akik urukra várnak, hogy mihelyt megérkezik a menyegzőről és zörget, rögtön ajtót nyissanak neki.

Boldogok azok a szolgák, akiket uruk megérkezésekor ébren talál. Bizony mondom nektek, felövezi magát, asztalhoz ülteti őket, körüljár és felszolgál nekik. És ha a második vagy a harmadik őrváltáskor érkező is így találja őket, boldogok azok a szolgák.

Gondoljátok meg, ha tudná a házigazda, hogy melyik órában jön a tolvaj, nem engedné betörni házába. Ébren várjátok tehát az Emberfiát, mert eljön abban az órában, amikor nem is gondoljátok."

Elmékedés

Éppen ezekben a napokban sokan vannak közülünk szabadságon autóval az utakon. A közlekedési eszközök számának növekedésével egyre világosabban érezzük, hogy aki el akarja érni célját, annak elsősorban ébersége és reakciókészségre van szüksége, különben magát és másokat is veszélyeztet. Éberség az a kulcsszó, amellyel szembetalálkozunk a mai evangéliumban. Az autózéssel való összehasonlítás azonban nem olyan mellékes, mint amilyenek első pillantásra tűnik: ha hitünk éber és rövid reakcióidejű, akkor szem elől téveszti a célt és elmerül a céltalanságban és értelmetlenségben. Azonban mindegyik olvasmány az éberség más oldalát világítja meg.

– Aki él, az a pillanaton túl él. A Bölcsesség könyvéből vett szöveg ezt a kijelentést értelmezi: az éberség nagyobb elvárási horizonthoz igazodik és számol Isten részéről a valószerűtlennel, szokatlannal, meglepővel. A zsidó kisebbség bátorságot merít Izraelnek Istennel megélt történelmére való emlékezésből. Isten hűsége régről származó ígéret (az egyiptomi kivonulás idejéből) és ezért népe szaván foghatja és építhet erre a hűségre. Ki tud tartani a nehéz helyzetekben öröködhöz, ébren figyelhet Isten jelére a szenvedések közepette is, mert tudja, hogy Isten nem szószegő és nem vonja vissza népe kiválasztottságát.

– Aki éber, annak van bátorsága útra kelni! Ez az az alapvető következtetés éberségről, amelyet Ábrahám története mutat be. Aki meghallja Isten hívását, azt ébersége bátorságra vezeti, hogy útra keljen új környezetbe, akkor is, ha veszélyes. Megmutatkozik Ábrahám életútján, hogy a hit egyet jelent az ígérettel való úton levéssel. Ez az ígéret azonban ki kell, hogy álljon döntő próbatételt amikor az ember szaván fogja Istent és hagyja, hogy Isten is szaván fogja: Ábrahámnak fel kell adnia biztonságát és útra kell kelnie az ismeretlenbe; bíznia kell Isten életadó erejében és utódai ígéretében; bíznia kell a legkeményebb, emberileg nézve legértelmetlenebb kihívások közepette is, saját fiát feláldozva. Mindig a jövőre vonatkozik, amelynek kockázata csak azzal a bizonyossággal vállalható, hogy Isten maga jön az ember felé – éppen kilátástalan helyzetekben, amikor minden kiszámíthatatlan, amikor úgy tűnik hogy minden meghalt. Ez a hit: "alapja annak, amit remélünk, bizonyítéka annak, amit nem látunk". (Zsid 11,1)

– Az éberség növeli az érzékenységet Isten iránt, az emberek iránt, bizonyos élethelyzetekben való viselkedésekre: A hívők számára fontos alapvető magatartás az anyagi javaktól való eloldódás, éberség az Úr eljövételére való várakozásban és hűség az Isten által ránk bízott anyagi javak kezelésében. Ezek nem elvont elvek, hanem mindig élő magatartásformák konkrét emberekkel és körülményekkel szemben. Hogyan viselkedünk Istennel és az emberekkel? Rákényszerítjük-e bizonyos szerepekhez? Csak bizonyos területeken hagyjuk érvényesülni Jézust életünkben? Az evangélium szövege érthetővé teszi, hogy a figyelmetlenség és hiányzó érzékenység negatív következményekkel jár a világgal és Istennel való kapcsolatunkra vonatkozólag is. Az Isten és emberek iránti érzékenység és nyitottság viszont maradandó, lerombolhatatlan közösséget hoz létre. Az Úrral való várakozás azonban csak az egész teremtettséghez való szeretetteljes segítőkész viszonyulásban valósulhat meg.

Évközi 19. Vasárnap C

A hit szilárd bizalom abban, amit remélünk, meggyőződés arról, amit nem látunk. (Zsid 11,1)

Olvasmány

Bölcsesség 18,6-9

Az Egyiptomból való kivonulás éjszakája nem érte váratlanul atyáinkat, mert hittek, Uram, a te esküvel megerősített ígéreteidnek. Így bátran néztek az események elébe. Bizalommal várta néped az igazak szabadulását és a gonosz ellenség vesztét.

Amivel ugyanis az ellenséget sújtottad, azzal minket felmagasztaltál, amikor hívtál bennünket. Mert titokban áldozták fel a bárányt a dicső atyák buzgó fiai, és egy szívvel-lélekkel kötelezték el magukat az isteni törvénynek, hogy szent őseink egyformán osztoznak a közös javakban és a közös veszélyekben, s már előre rázendítettek az atyák hálaénekeire.

Szentlecke

hosszabb forma: Zsidókhöz 11,1-2.8-19

Testvéreim! A hit szilárd bizalom abban, amit remélünk, meggyőződés arról, amit nem látunk.

Őseink ebből merítettek bizonyosságot.

Ábrahám hitből engedelmeskedett a hívásnak, hogy költözzék arra a vidékre, amelyet örökségül kellett kapnia. Elindult anélkül, hogy tudta volna, hová megy.

Hittel telepedett le az ígéret földjén, idegen országban. Sátorban lakott Izsákkal és Jákobbal, akik ugyanazt az ígéretet örökölték. Várta ugyanis azt a szilárd alapokon nyugvó várost, amelyet majd az Isten tervez és épít.

Sára is a hitében kapta az erőt, hogy előrehaladott kora ellenére anya lehessen, mert hűségesnek tartotta azt, aki az ígéretet tette. Ezért ettől az egytől, noha már nem volt fiatal, annyian származnak, mint az égen a csillag vagy mint a tengerpart megszámlálhatatlan fövénye.

Hitben hunytak el ők mind, de anélkül, hogy az ígéret teljesedését megérték volna; csak messziről látták és üdvözölték, elismerve, hogy vándorok és jövevények a földön. Akik így beszélnek, megvallják, hogy hazát keresnek.

Ha arra a földre gondoltak volna, ahonnan kijöttek, lett volna alkalmuk a visszatérésre. De egy jobb haza után vágyódtak, a mennyei után. Ezért az Isten sem szégyelli, hogy Istenüknek hívják, hiszen hazát készített nekik.

Ábrahám hittel áldozta fel Izsákot, amikor az Isten próbára tette. Kész volt feláldozni egyszülöttjét, ő, aki ígéretképpen kapta, és hallotta: "Izsák által lesznek utódaid." Biztosra vette, hogy az Isten képes a halottakat is feltámasztani. Ezért vissza is kapta, mintegy előképül.

Evangélium

hosszabb forma: Lukács 12,32-48

Abban az időben Jézus így szólt tanítványaihoz: "Ne félj, te kisdéd nyáj, hisz Atyátok úgy látta jónak, hogy nektek adja az országot.

Adjátok el, amitek van, és osszátok ki a rászorulóknak. Készítsetek magatoknak kimeríthetetlen erszényt, kifogyhatatlan kincset a mennyben, ahol tolvaj nem fér hozzá, és a moly nem rágja szét. Ahol a kincsetek, ott a szívetek is.

Csípőtök legyen felövezve, kezetekben pedig égő gyertya legyen. Hasonlítsatok az olyan emberekhez, akik urukra várnak, hogy mihelyt megérkezik a menyegzőről és zörget, rögtön ajtót nyissanak neki.

Boldogok azok a szolgák, akiket uruk megérkezésekor ébren talál. Bizony mondom nektek, felövezi magát, asztalhoz ülteti őket, körüljár és felszolgál nekik. És ha a második vagy a harmadik őrváltáskor érkezve is így találja őket, boldogok azok a szolgák.

Gondoljátok meg, ha tudná a házigazda, hogy melyik órában jön a tolvaj, nem engedné betörni házába. Ébren várjátok tehát az Emberfiát, mert eljön abban az órában, amikor nem is gondoljátok."

Péter megkérdezte: "Uram, csak nekünk mondd ezt a példabeszédet, vagy mindenkinek?" Az Úr így válaszolt: "Ki a hű és okos sáfár, akit ura szolgálói fölé rendel, hogy ha eljön az ideje, kiadja részüket az élelemből?"

Boldog az a szolga, akit hazatérő ura ebben a tevékenységben talál. Bizony mondom nektek, hogy minden vagyonát rábízza.

De ha a szolga azt mondja magában: Uram bizonyára késni fog, és elkezdni verni a többi szolgát és szolgálót, eszik-iszik meg részegeskedik, akkor ennek a szolgának az ura megérkezik olyan napon, amikor nem is várja, és olyan órában, amikor nem gondolja. Kegyetlenül megbünteti, és a hűtlenek sorsára juttatja.

Az a szolga, aki ismeri ura akaratát, de nem áll készen, hogy akarata szerint járjon el, sok verést kap. Aki azonban nem ismeri, s így tesz olyat, amiért büntetést érdemel, csak kevés verést kap. Mert aki sokat kapott, attól sokat követelnek, és akire sokat bíztak, attól többet kérnek számon."

Elmélkedés

Éppen ezekben a napokban sokan vannak közülünk szabadságon autóval az utakon. A közlekedési eszközök számának növekedésével egyre világosabban érezzük, hogy aki el akarja érni célját, annak elsősorban ébersége és reakciókészségre van szüksége, különben magát és másokat is veszélyeztet. Éberség az a kulcsszó, amellyel szembetalálkozunk a mai evangéliumban. Az autózéssel való összehasonlítás azonban nem olyan mellékes, mint amilyenek első pillantásra tűnik: ha hitünk éber és rövid reakcióidejű, akkor szem elől téveszti a célt és elmerül a céltalanságban és értelmetlenségben. Azonban mindegyik olvasmány az éberség más oldalát világítja meg.

– Aki él, az a pillanaton túl él. A Bölcsesség könyvéből vett szöveg ezt a kijelentést értelmezi: az éberség nagyobb elvárási horizonthoz igazodik és számol Isten részéről a valószerűtlennel, szokatlannal, meglepővel. A zsidó kisebbség bátorságot merít Izraelnek Istennel megélt történelmére való emlékezésből. Isten hűsége régről származó ígélet (az egyiptomi kivonulás idejéből) és ezért népe szaván foghatja és építhet erre a hűségre. Ki tud tartani a nehéz helyzetekben öröködhöz, ébren figyelhet Isten jelére a szenvedések közepette is, mert tudja, hogy Isten nem szószegő és nem vonja vissza népe kiválasztottságát.

– Aki éber, annak van bátorsága útra kelni! Ez az az alapvető következtetés éberségről, amelyet Ábrahám története mutat be. Aki meghallja Isten hívását, azt ébersége bátorságra vezeti, hogy útra keljen új környezetbe, akkor is, ha veszélyes. Megmutatkozik Ábrahám életútján, hogy a hit egyet jelent az ígérettel való úton levéssel. Ez az ígélet azonban ki kell, hogy álljon döntő próbatételt amikor az ember szaván fogja Istent és hagyja, hogy Isten is szaván fogja: Ábrahámnak fel kell adnia biztonságát és útra kell kelnie az ismeretlenbe; bíznia kell Isten életadó erejében és utódai ígéletében; bíznia kell a legkeményebb, emberileg nézve legértelmetlenebb kihívások közepette is, saját fiát feláldozva. Mindig a jövőre vonatkozik, amelynek kockázata csak a bizonyossággal vállalható, hogy Isten maga jön az ember felé – éppen kilátástalan helyzetekben, amikor minden kiszámíthatatlan, amikor úgy tűnik hogy minden meghalt. Ez a hit: "alapja annak, amit remélünk, bizonyítéka annak, amit nem látunk". (Zsid 11,1)

– Az éberség növeli az érzékenységet Isten iránt, az emberek iránt, bizonyos élethelyzetekben való viselkedésekre: A hívók számára fontos alapvető magatartás az anyagi javaktól való eloldódás, éberség az Úr eljövételére való várakozásban és hűség az Isten által ránk bízott anyagi javak kezelésében. Ezek nem elvont elvek, hanem mindig élő magatartásformák konkrét emberekkel és körülményekkel szemben. Hogyan viselkedünk Istennel és az emberekkel? Rákényszerítjük-e bizonyos szerepekhez? Csak bizonyos területeken hagyjuk érvényesülni Jézust életünkben? Az evangélium szövege érthetővé teszi, hogy a figyelmetlenség és hiányzó érzékenység negatív következményekkel jár a világgal és Istennel való kapcsolatunkra vonatkozólag is. Az Isten és emberek iránti érzékenység és nyitottság viszont maradandó, lerombolhatatlan közösséget hoz létre. Az Úrral való várakozás azonban csak az egész teremtéshez való szeretetteljes segítőkész viszonyulásban valósulhat meg.